

бите ѝ да изрона, шията да искрива и ушите да оглуша, очите да ослѣпа и носътъ да направа гъгнизъ, кръвта имъ да пролѣя, клѣпките да изсуша, устата да искрива, и членовете да разслаба, жилите да умъртва, тѣлото да разслаба, красотата да измѣна и като дяволъ да ги мъча.“ И казалъ му Христосъ: „вжрни са, нежите, иди въ „празната гора“ и въ пустинята, наиди тамъ еленна глава и засели са въ нея, — тя сичко тжрпи и сичко ще да пренесе . . . иди въ камакътъ, той сичко тжрпи, зима и горѣщина . . . ; той е отъ природата си суровъ, той има сила да та удържи. И тамъ, нежите, имай жилище до тогава, дорде „небо и земля мимо идуть и окончатся, отойди отъ раба божія имрекъ““.

Въ друга история са разказва, че свѣти Михаилъ-Гавриилъ, като земаль желѣзень лжкъ и желѣзни стрѣли, поискалъ да устрѣли елень и кошута, но не можѣлъ да ги намѣри, а нашѣлъ единъ нежитъ, който сѣдѣлъ, като разцѣпилъ единъ камакъ. Това билъ не камакъ, а човѣческа глава, на която той мислилъ да изгори мозжкѣтъ и да пролѣе кръвта. Михаилъ-Гавриилъ така сжщо го „заклѣлъ“ съ заплашвания да остави хората на-миръ и да са скрие въ горите.

Въ сжставлението на тие лжжовни отъ поць Еремия молитви, — ако ги е сжставиль той, — са види подпжлно подражание на народните инстинкти. Народътъ, като принялъ християнството, безсжзнателно смѣсваль новата вѣра съ езическите повѣрїя, Перуна съ гржмовникъ Илия, Волоса (Власа) съ Власия, нѣкакавъ си митически повѣлителъ на животното царство съ Георгия и др. т. Христѣн-